

Kompleksilukujen määrittely

Lähtökohtana olkoon xy -taso, ts. joukko

$$\mathbb{R} \times \mathbb{R} = \{ (x, y) \mid x, y \in \mathbb{R} \}.$$

Tätä aletaan kutsua *kompleksitasoksi* tai *kompleksilukujoukoksi* ja sille käytetään symbolia \mathbb{C} . Joukon alkioita merkitään lyhyesti $z_1 = (x_1, y_1)$, $z_2 = (x_2, y_2)$ jne. ja niitä kutsutaan *kompleksiluvuiksi*.

Joukon \mathbb{C} alkioille määritellään *yhteenlasku* ja *kertolasku* kaavoilla

$$\begin{aligned} z_1 + z_2 &= (x_1 + x_2, y_1 + y_2), \\ z_1 z_2 &= (x_1 x_2 - y_1 y_2, x_1 y_2 + x_2 y_1). \end{aligned}$$

Esimerkiksi kompleksilukujen $z_1 = (1, 2)$ ja $z_2 = (3, 4)$ summa ja tulo ovat siis

$$\begin{aligned} z_1 + z_2 &= (1 + 3, 2 + 4) = (4, 6), \\ z_1 z_2 &= (1 \cdot 3 - 2 \cdot 4, 1 \cdot 4 + 2 \cdot 3) = (-5, 10). \end{aligned}$$

Osoittautuu, että kompleksiluvuilla, so. muotoa $z = (x, y)$ olevilla symboleilla voidaan tällöin laskea samoilla säännöillä kuin reaalityyppisillä. Erityisesti on olemassa kompleksiluvut *nolla* $(0, 0)$ ja *ykkönen* $(1, 0)$, jotka käyttäytyvät kuten reaalityyppiset 0 ja 1 : nollan lisääminen toiseen kompleksilukuun ei muuta sitä, toisen luvun kertominen ykkösellä ei muuta sitä.

Jokaisella kompleksiluvulla $z = (x, y)$ on *vastaluku* $-z = (-x, -y)$. Kun luku ja vastaluku lasketaan yhteen, saadaan nolla $(0, 0)$.

Jokaisella kompleksiluvulla $z = (x, y)$, joka poikkeaa nolasta, ts. ainakin toinen luvuista x ja y on $\neq 0$, on myös käänteisluku:

$$z^{-1} = \left(\frac{x}{x^2 + y^2}, -\frac{y}{x^2 + y^2} \right).$$

Luvun ja käänteisluvun tulo on ykkönen $(1, 0)$, kuten laskemalla voidaan tarkistaa.

Erikoisasemassa osoittautuu olevan kompleksiluku $(0, 1)$, jolle annetaan nimeksi *imaginaariyksikkö* ja jolle käytetään symbolia i . Tämän tulo itsensä kanssa, ts. toinen potenssi on kertolaskun määritelmän perusteella $(-1, 0)$.

Linkkejä

[Miksi kompleksilukuja?](#)

[Reaalityyppiset kompleksilukujen osajoukkona](#)

[Kompleksilukujen kunta](#)